

Mál nr. 121/2008
M og
Vátryggingafélagið V-1 v. A og
Vátryggingafélagið V-2 v B

Árekstur bifreiða á Fjarðarheiði þ. 5.4.2008.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 26.6.2008
2. Niðurstaða tjónanefndar nr.364/08
3. Lögregluskýrsla dags. 5.4., 29.5. og 5.6. 2008
4. Bréf V-1 dags. 1.7.2008
5. Bréf V-2 dags. 7.7.2008.

Málsatvik.

Ökumaður A segist hafa ekið á 20-30 km. hraða í umrætt sinn, hún segir að mjög blint hafi verið á heiðinni sökum skafrennings og því hafi hún ekið mjög hægt. Ökumaður A segist hafa séð B skyndilega og ekið eins langt út í kant og unnt var en ekki náð að koma í veg fyrir árekstur. Ökumaður B segist hafa ekið mjög hægt og mjög blint hefði verið skömmu fyrir áreksturinn og hafi hún stöðvað B og beðið þess að aðeins rofaði til á ný. Ökumaður B segist hafa verið kyrrstæð þegar hún sá A koma úr gagnstæðri átt og árekstur orðið. Einn farþegi í B ber með sama hætti og ökumaður B en annar farþegi ber með sama hætti og ökumaður B að öðru leyti en því að sá farþegi segir að B hafi verið nánast kyrrstæð eða á um 0-5 km. hraða. Báðir farþegar í B segja að A hafi verið ekið á þó nokkurri ferð í umrætt sinn. Mikið tjón varð á báðum bifreiðunum.

Álit.

Ökutækin mætast við erfiðar aðstæður eins og báðir ökumenn lýsa. Mikið tjón varð á báðum bifreiðunum og því ljóst að a.m.k. annarri bifreiðinni eða báðum hefur verið ekið mun hraðar en eðlilegt var miðað við aðstæður. Að virtum framburði ökumanns B sem fær stuðning í framburði farþega í B þykir nægjanlega sannað að B hafi verið kyrrstæð eða ekið mjög hægt þegar áreksturinn verð en A á of mikilli ferð miðað við aðstæður. Sú niðurstaða að A hafi verið ekið á of mikilli ferð miðað við aðstæður fær auk heldur stuðning í framburði ökumanns A. Miðað við framangreint þykir rétt að fella alla sök á A sem ók of hratt miðað við aðstæður.

Niðurstaða.

A ber alla sök.

Reykjavík 11.7. 2008.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.